

РЕШЕНИЕ

№ 330

гр. Варна, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Дарина Ст. Маркова

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Анета Н. Братанова Въззивно търговско дело
№ 20233001000380 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК, образувано по въззивна жалба с вх. № 3600/15.05.2023г. по вх.рег. на ВАпС, подадена от Г. П. С. в качеството ѝ на синдик на „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД, със седалище гр. Провадия, ЕИК 201935308, чрез адв. Н., срещу решение № 116/10.03.2023г., постановено по т. д. № 737/2021г. по описа на Варненски окръжен съд.

Въззивникът обжалва решението в частта, в която първоинстанционният съд е отхвърлил предявеният от Г. П. С., действаща в качеството на постоянен синдик на „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД /в несъстоятелност/ срещу „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД, ЕИК 201935308, гр. Провадия и „СИЛК ГАЗ БГ“ ООД, ЕИК 200491658, гр. Варна, иск с правно основание чл. 647, ал. 1, т. 3 ТЗ за обявяване недействителността по отношение кредиторите на несъстоятелността на „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД /в несъстоятелност/ на възмездна сделка, обективизирана в Договор за прехвърляне на вземане от 11.12.2018 г., по силата на който „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД /в несъстоятелност/ прехвърля на „СИЛК ГАЗ БГ“ ООД вземания в общ размер 134 834.21 лева за цена от 74 900.34 лева, поради наличието на значително несъответствие между насрещните престации, като даденото значително надхвърля полученото, като

неоснователен.

Решението в останалата част не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Намирайки решението за неправилно и необосновано, като постановено при нарушение на материално-правните норми, моли съда да отмени същото в обжалваната му част и вместо него да уважи предявения от синдика иск по чл. 647, ал. 1, т. 3 ТЗ. Поддържа се, че са налице всички предпоставки от фактическия състав за уважаване на предявения отменителен иск, вкл. че прехвърлените вземания съществуват и са събираеми в оперативно кратки срокове. Съдът е кредитирал единствено заключението на СОцЕ без да съобрази, че цесионерът е събрал вземания в общ размер от 51 615, 64 лева. От събраните вземания, по-голямата част са с длъжник „Аспект Д“ ЕООД, което дружество според експерта е по-неблагонадеждно като платец. Вещото лице е използвало погрешен и необективен метод на оценяване, базиран на неправилно определен момент на изпадане в забава. Вещото лице не е оценило и всички прехвърлени вземания. Претендира присъждане на разноски в полза на масата на несъстоятелността.

В този смисъл и молба – уточнение от 22.06.2023 год.

Основателността на предявената въззивна жалба се оспорва в писмен отговор на насрещната страна – „СИЛК ГАЗ БГ“ ООД

Страните не претендират събирането на нови доказателства във въззивното производство

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на предявения иск и постановеното решение

Разглежданият иск е с правно основание чл. 647, ал.1, т.3 ТЗ. На основание чл. 649, ал.1 ТЗ (в действащата към подаване на исковата молба редакция – ДВ, бр. 20/2013 г.) същият се предявява в едногодишен срок от откриване на производството, съответно от момента на обявяването на решението по чл. 632, ал. 2.

Не е спорно между страните, че с Решение № 734 от 26.07.2019 г. по т.д. № 552/2019 г. по описа на ВОС, ТО, е обявена неплатежоспособността на „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД, ЕИК 201935308 с начална дата 31.12.2017 г., открито е

производство по несъстоятелност, наложени са общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника, длъжникът е обявен в несъстоятелност и производството е спряно. С Решение № 260293 от 19.10.2020 г. по т.д. № 552/2019 г. по описа на ВОС, ТО, производството по несъстоятелност е възобновено. Решението на съда е вписано на 20.10.2020 г. На основание чл. 649, ал.1 ТЗ вр. чл. 60, ал.2 ГПК срокът за предявяване на иска изтича на 20.10.2021 год.

Исковата молба е подадена чрез лицензиран пощенски оператор – ЕКОНТ ЕКСПРЕС ООД /ЕКОНТ/. Горното обстоятелство се установява от представените по делото безпротиворечиви обяснения от приелия служител Н.А – деловодител в Регистратурата на ВОС. В идентична насока са и представените по делото множество удостоверения, изходящи от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, вкл. и писмени доказателства – товарителница № 1050473399193 /приложена към исковата молба/ и електронно изявление за приемане от 21.10.2021 год. Обстоятелството, че длъжностното лице от ВОС не е запазило плика и не е положило означение за датата на пощенското клеймо върху първата страница на постъпилите книжа не дерогира горния извод. Нарушението на чл. 35, ал.1 ПАС от съдебната администрация не преклудира възможността на страната да установи способа и датата на подаване на книжата с всички допустими доказателствени средства. Съвкупната преценка на всички представени по делото доказателства сочи, че сезиращите книжа са подадени по реда на чл. 60, ал.2 ГПК.

Процесуалният представител на „Торове – БГ“ ЕООД - в несъстоятелност, се позовава на разрешенията в Определение 102/11.03.2016 год. по ЧГД № 767/2016 год. на ВКС, 3 ГО. В решаващите си мотиви ВКС е приел, че незапазването и неприлагането на пощенския плик, както и липсата на дължимо отбелязване по чл. 35, ал.2 ПАС, *при липса на установено бездействие на съдебния служител*, е пречка да се установи дали подадените по пощата книжа са идентични с постъпилите в съда. Съдът е приел, че всички удостоверявания от пощенския оператор могат да касаят единствено момента на изпращане и получаване на писмото, но не и неговото съдържание. Настоящият случай не е идентичен с казуса, предмет на ЧГД № 767/2016 год. на ВКС, 3 ГО. По делото са събрани писмени обяснения на служителя, който признава приемането на пратка с бар код 1050473399193, вкл. бездействието си относно спазването на чл. 35, ал.2 ПАС, както и

изхвърлянето на плика в кош за рециклиране. Налице е установено бездействие на съдебната администрация, което не може да бъде в ущърб на страната – подател.

Съобразно представените по делото удостоверения от куриерската служба, пратката е подадена на 20.10.2021 год. Физически подател на пратката с товарителница № 1050473399193 е К В Н., а мястото на подаване – ЕКОНТОМАТ – МОЛ Варна. Едновременно с приемът на пратката се извършва и плащане на цената на куриерската услуга, което в настоящия случай е осъществено на 20.10.2021 год. /квитанция № *****/2021-10-20/.

Еконтوماتът е автоматична пощенска станция или устройство, което се използва за прием и предаване на пратки. Подателят съставя сам товарителницата си в регистриран „виртуален кабинет“ или използва сайта на куриера. Клиентът оставя пратката си в кутия на Еконтومات, като сканира QR кода от товарителницата си. В този момент автоматично се генерира задача към куриера, който обслужва устройството. При съвкупната преценка на изложеното следва извода, че датата на изпращане на пратката по смисъла на чл. 62, ал.2 ГПК е регистрираната дата на предаването ѝ в Еконтوماتа – **20.10.2021 год.** Следователно – искът е предявен в изискуемия преклузивен срок по чл. 649, ал.1 ТЗ.

По съществото на спора:

Предявеният отменителен иск има за предмет Договор за прехвърляне на вземане от 11.12.2018 г., по силата на който „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД /в нес./, в качеството му на цедент, се е задължил да прехвърли на „СИЛК ГАЗ БГ“ ООД, в качеството му на цесионер вземания, които цедентът има от свои длъжници /“МАКЛЕР 2000“ ЕООД и „АСПЕКС Д“ ЕООД/ в общ размер на 134 829.21 лева срещу цена в размер на 74 900.34 лева, като в т. 4.2 от договора е предвидено, че страните се задължават да извършат прихващане на дължими суми по договора за цесия и по Договор за продажба SGPC18088 от 04.10.2018 г.

Анализът на правоотношението сочи, че между страните е сключен договор за цесия по смисъла на чл.99 ЗЗД. Уговорката, че дължимата цена се погасява чрез бъдещо прихващане с насрещни вземания, не променя характера на сключения договор в такъв по чл. 65, ал.2 и ал.3 ЗЗД. Вземането

е прехвърлено срещу конкретна цена, като липсват уговорки, че разпоредителното действие се извършва вместо дължимото по Договор за продажба SGPC18088 от 04.10.2018 г.

Ищецът претендира обявяването на относителна недействителност на сделката поради нееквивалентност на престациите. Преценката за нееквивалентност е винаги конкретна, като законът изисква разминаването на стойността на престациите да е значително и то в ущърб на длъжника.

Съвкупната преценка на представените по делото доказателства, вкл. заключения на ССЕ и СОцЕ сочи, че престациите по сделката не са нееквивалентни в ущърб на длъжника по следните съображения:

В отговора на исковата молба ответникът „Силк газ БГ“ ЕООД е навел своевременно възражение относно съществуването на цедираните вземания. По арг. от чл. 154, ал.1 ГПК установяването на съществуващи вземания - предмет на цесията, е в тежест на ищеца, тъй като соченият въпрос е пряко свързан с наличието на увреждане. В случай, че прехвърлените вземания не съществуват, сделката не уврежда патримониума на длъжника – цедент, но последният носи отговорност по чл. 100, ал.1 ЗЗД. Обратно – нееквивалентност на престациите по смисъла на чл. 647, ал.1, т.3 ТЗ по договор за цесия може да е налице само при надлежно възникнали вземания, с които цедентът – длъжник валидно се разпорежда.

Изрично разпределение на доказателствената тежест в изложения смисъл е постановено от ОС – Варна с Определение № 854/10.06.2022 год.

Съобразно заключението на ССЕ само за част от цедираните вземания са издадени първични счетоводни документи от „Торове БГ“ ЕООД – фактури №№ 648/27.09.2018 год; № 245/22.08.2018 год.; № 535/30.01.201год. и дебитно известие към нея, фактура № 12/22.01.2018 год. и кредитно известие № 254/31.10.2018 год. Осчетоводените вземания, намерили отражение в аналитичните оборотни ведомости за 2018 год., възлизат на общо 108 261, 70 лева.

Длъжникът не е осчетоводил вземания към третите лица /“МАКЛЕР 2000“ ЕООД и „АСПЕКС Д“ ЕООД/, съставляващи неустойки - компенсаторни или мораторни. Нито по делото, нито на експертите, са предоставени сключени договори, обективиращи уговорки за неустоечен дълг. Изрично в устните си обяснения в о.с.з. на 23.09.2022 год. вещото лице

Р.Станчев е заявило, че не са му предоставени първични счетоводни документи и договори досежно прехвърлените неустойки. Договори не са предоставяни и на вещото лице А.Атанасов – СОцЕ, л. 328, раздел „Предоставени документи и използвани материали“.

При това положение, съдът приема, че съществуващите и прехвърлени вземания по договора за цесия са с номинална стойност от 108 261, 70 лева. Ищецът не е представил доказателства за съществуването на прехвърлените вземания за разликата до 134 829.21 лева, съставляващи неустойки, дължими от третите лица.

Оценяването на непарични престации се извършва посредством експертно остойностяване. Съобразно основното и допълнително заключение на СОцЕ справедливата оценка на прехвърлените съществуващи главни вземания възлиза на 73 400 лева общо. Оценката е осъществена в съответствие с МОС 500 – Финансови инструменти, т.60.2, според който при определяне на подходящ дисконтов процент е необходимо да се оцени възвращаемостта на инструмента, необходима за компенсиране на разходите от обездвижването на паричните средства във времето и потенциалните допълнителни рискове, вкл. кредитния риск и др. При използване на метода „Обездвижване на вземанията“ вещото лице е определило пазарна стойност на прехвърлените вземания към датата на цесията в размер на 73 400 лева. Вещото лице е съобщило и платежоспособността на третите лица, в това число - липсата на установима платежоспособност за „Аспект – Д“ ЕООД.

Основното заключение на СОцЕ е оспорено от ищеца в о.с.з. на 20.12.2022 год. единствено с твърдения, че цесионерът е успял да събере вземания от третите лица, а пазарната оценка не е съобразена с тях. В хода на заседанието, процесуалният представител на ищеца е заявил, че не оспорва приложения метод и компетентността на вещото лице, но желае назначаването на допълнителна експертиза, която да съобщи събраните вземания. Уточнил е още, че претендира допълване, а не оспорване на заключението.

ВОС е назначил допълнителна СОцЕ със задача да определи пазарната стойност на цедираните вземания при съобразяване на събрания дълг. По делото е депозирано допълнително заключение, според което цесионерът е получил плащания от „Маклер 2000“ ЕООД в размер на 6 924 лева и от

„Аспект Д“ ЕООД в размер на 44 691 лева. Цесионерът е отписал вземания в размер на 23 615, 64 лева. Вещото лице е уточнило, че сочените факти не променят определената от експертизата стойност.

Заклучението на допълнителната СОцЕ не е оспорено от ищеца /настоящ въззивник/, който е заявил, че желае приемането му.

С оглед неоспореното експертно заключение съдът приема, че справедливата пазарна стойност на действително отчуждени права по договора възлиза на **73 400 лева**.

Неоснователни са доводите на въззивника, обосновани с установеното погасяване на цедираните вземания от третите лица до размер на приблизително 50 000 лева /от „Маклер 2000“ ЕООД в размер на 6 924 лева и от „Аспект Д“ ЕООД в размер на 44 691 лева/. Моментът, в който се извършва преценката за нееквивалентност на насрещните престации, е моментът на сключване на сделката. Фактът на изпълнението и неговата величина не е относим към фактическия състав на чл. 647, ал.1, т.3 ТЗ.

Отделно от изложеното, общото изпълнение в рамките на 5-годишния давностен срок в размер само на половината от номиналната стойност на действително прехвърлените вземания, по никакъв начин не опровергава извода, че пазарната им стойност не надвишава насрещно уговорената цена.

Неоснователни са и твърденията за различни модалитети на изискуемост на вземанията, намерили отражение в Таблица 3, л.6 от заключението на вещото лице /л.331/. Издаването на запис на заповед с покъсен падеж в сравнение с падежа по каузалното правоотношение не се приравнява на разсрочване на дълга. За целите на експертното оценяване по метода на „обездвижване на вземанията“ е важно коя е най-ранната дата на забава в плащането, защото това е от съществено значение за възрастовия анализ на вземанията.

Не би се отразило съществено на крайната оценка на вещото лице претендираното от въззивника съобразяване на датата на дебитно известие от 23.07.2018 год. към фактурата от 30.01.2018 год.

Фактът, че прехвърлените вземания са обезпечени с издадени записи на заповед, не обуславя извод за увеличаване на определената от вещото лице справедлива пазарна оценка. Записът на заповед не е вещно или лично обезпечение, гарантиращо събираемостта на цедирания дълг.

За пълнота следва да се отбележи, че обичайно в договорите за цесия се отчита риска за събиране на прехвърленото вземане, т. е. се договаря в интерес на цесионера /Решение № 117 от 23.03.2020 г. на ВКС по т. д. № 3192/2018 г., I т. о., ТК/.

При съвкупната преценка на изложеното, съдът приема, че даденото по договора за цесия не надхвърля значително по стойност полученото. Не са налице предпоставките за уважаване на предявения иск с правно основание чл. 647, ал.1, т.3 ТЗ.

Държавни такси: На основание чл. 649, ал. 6 от ТЗ дължимата за производството по делото държавна такса в размер на 374,50 лева следва да бъде възложена на масата на несъстоятелността.

Разноски: Въззиваемите страни не претендират разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 116/10.03.2023г., постановено по т. д. № 737/2021г. по описа на Варненски окръжен съд в частта, в която първоинстанционният съд е отхвърлил предявеният от Г. П. С., действаща в качеството на постоянен синдик на „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД /в несъстоятелност/ срещу „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД, ЕИК 201935308, гр. Провадия и „СИЛК ГАЗ БГ“ ООД, ЕИК 200491658, гр. Варна, иск с правно основание чл. 647, ал. 1, т. 3 ТЗ за обявяване недействителността по отношение кредиторите на несъстоятелността на „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД /в несъстоятелност/ на възмездна сделка, обективизирана в Договор за прехвърляне на вземане от 11.12.2018 г., по силата на който „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД /в несъстоятелност/ прехвърля на „СИЛК ГАЗ БГ“ ООД вземания в общ размер 134 834.21 лева за цена от 74 900.34 лева, поради наличието на значително несъответствие между насрещните престации, като даденото значително надхвърля полученото, като неоснователен.

ОСЪЖДА „ТОРОВЕ БГ“ ЕООД, ЕИК 201935308, гр. Провадия, **ДА ЗАПЛАТИ** чрез масата на несъстоятелността в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВАПС, сумата **374,50 лева**, представляваща дължима държавна такса за въззивното производство, на основание чл. 649,

ал. 6 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____